PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

17.4.2012 B7-0201/2012

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Mali
(2012/2603(RSP))

François Alfonsi, Judith Sargentini, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Malika Benarab-Attou
w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

B7-0201/2012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Mali (2012/2603(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton w sprawie wojskowego zamachu stanu w Mali,

– uwzględniając oświadczenie departamentu Komisji Europejskiej ds. pomocy humanitarnej w sprawie zapobiegnięcia kryzysowi humanitarnemu w Mali,

– uwzględniając oświadczenia Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie wojskowego zamachu stanu,

– uwzględniając porozumienie z Algieru z 2006 r. w sprawie rozwoju i pokoju na północy Mali,

– uwzględniając porozumienie ramowe podpisane w dniu 6 kwietnia przez juntę wojskową i Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS),

– uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że tuareski Narodowy Ruch Wyzwolenia Azawadu ogłosił przejęcie kontroli nad trzema regionami na północy Mali, tj. Gao, Kidal i Timbuktu, z myślą o utworzeniu nowego państwa;

B. mając na uwadze, że islamistyczne ugrupowanie Ansar Dine, ściśle powiązane z Al-Kaidą Islamskiego Maghrebu, ogłosiło przejęcie kontroli nad Timbuktu i dąży do ustanowienia w Mali prawa szariatu;

C. mając na uwadze, że w przeszłości podpisano szereg porozumień między rządem Mali a tuareskim ruchem wyzwolenia poświęconych głównie rozwojowi gospodarczemu północy, decentralizacji i integracji Tuaregów ze strukturami cywilnymi i wojskowymi; mając na uwadze, że pomimo szeregu inicjatyw pokojowych nie ustały napięcia między rządem centralnym a tuareskim Narodowym Ruchem Wyzwolenia Azawadu;

D. przypominając, że grupa żołnierzy ogłosiła w dniu 22 marca 2012 r. zamach stanu, obalając wybranego demokratycznie prezydenta Amadou Toumaniego Touré;

E. mając na uwadze, że przy pośrednictwie ECOWAS uzgodniono przywrócenie porządku konstytucyjnego, a na mocy konstytucji Mali przewodniczący zgromadzenia narodowego został zaprzysiężony na pełniącego obowiązki prezydenta;

F. mając na uwadze, że sytuacja humanitarna na obszarze kontrolowanym przez rebeliantów pogarsza się w wyniku plądrowania, uprowadzeń i chaosu, co zmusiło miejscową ludność do ucieczki z regionu;

G. mając na uwadze, że w Burkina Faso, Mali, Mauretanii, Nigrze, Senegalu, Czadzie, północnym Kamerunie i Nigerii występuje połączenie niekorzystnych zjawisk takich jak susze, ubóstwo, wysokie ceny zbóż, degradacja środowiska i stale zbyt niski poziom rozwoju, a według agencji ONZ ponad 10 milionów ludzi boryka się z problemem głodu;

H. mając na uwadze, że nadal trwa seria porwań, których dopuszcza się terrorystyczne ugrupowanie powiązane z Al-Kaidą Islamskiego Maghrebu, oraz że w dniu 15 kwietnia ugrupowanie uprowadziło w Timbuktu chrześcijańskiego misjonarza ze Szwajcarii i przetrzymuje już 13 zachodnich zakładników;

I. mając na uwadze, że rozprzestrzenianie broni pochodzącej z Libii, przemyt narkotyków, wysokie bezrobocie i ubóstwo przyczyniają się do destabilizacji całego regionu;

J. mając na uwadze, że sytuacja w Libii, która doprowadziła do tego, że wywieziono z niej do sąsiednich krajów ogromne ilości broni, oraz powrót do Mali dobrze uzbrojonych najemników wpływają niekorzystnie na bezpieczeństwo i stabilność wszystkich państw regionu Sahel i Afryki Zachodniej;

K. mając na uwadze, że należy przeciwdziałać powstawaniu politycznego ruchu islamistycznego, którego przykładem jest organizacja Boko Haram, poprzez wyeliminowanie strukturalnych przyczyn ubóstwa w Mali i w Afryce Zachodniej, co można osiągnąć dzięki rozwojowi gospodarczemu i społecznemu oraz sprawiedliwemu podziałowi dóbr;

L. mając na uwadze, że zasadniczo przyczynami tych konfliktów są: nieprzestrzeganie praw człowieka, brak praworządności, napięcia na tle etnicznym i religijnym, przestępczość zorganizowana, różne formy niesprawiedliwości i nierównego traktowania oraz brak rozwoju gospodarczego;

M. mając na uwadze, że prawa człowieka mają charakter niepodzielny, a poszanowanie praw obywatelskich i praw społeczno-gospodarczych ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju i pokoju;

1. przychylnie odnosi się do zdecydowanych działań ECOWAS, które doprowadziły do przywrócenia porządku konstytucyjnego w Mali;

2. wzywa władze Mali i tuareski Narodowy Ruch Wyzwolenia Azawadu do podjęcia konstruktywnego dialogu w celu wypracowania pokojowego i trwałego rozwiązania konfliktu;

3. uważa, że wypracowanie pokojowego rozwiązania konfliktu w Mali wymaga zajęcia się główną przyczyną konfliktu, co oznacza sprawiedliwy dostęp do zasobów przy zapewnieniu trwałego i sprawiedliwego rozwoju regionów i nowego podziału dóbr, oraz przy zagwarantowaniu podstawowych praw człowieka, w tym praw mniejszości;

4. wzywa do utworzenia korytarza humanitarnego w celu udzielenia pomocy dziesiątkom tysięcy ludzi przesiedlonych z powodu walk w Mali, z których wielu znalazło schronienie w sąsiednich krajach takich jak Niger, Mauretania czy Burkina Faso; wzywa także do podjęcia wszechstronnych i natychmiastowych działań w celu zwalczenia kryzysu

humanitarnego w regionie Sahel;

5. wzywa rządy państw Afryki Zachodniej do walki z rozprzestrzenianiem broni i z handlem narkotykami poprzez skupienie swojej polityki na rzecz rozwoju na zrównoważonym i trwałym rozwoju w celu świadczenia podstawowych usług publicznych na rzecz ogółu społeczeństwa, a w szczególności tworzenia miejsc pracy dla osób młodych;

6. wzywa władze Mali, rządy państw Afryki Zachodniej oraz tuareski Narodowy Ruch Wyzwolenia Azawadu do podjęcia wszelkich starań mających na celu natychmiastowe uwolnienie wszystkich zakładników;

7. jest przekonany, że trwałe rozwiązanie konfliktu w regionie powinno prowadzić do umocnienia instytucji państwowych, aktywnego udziału obywateli w podejmowaniu decyzji oraz stworzenia podstaw zrównoważonego i sprawiedliwego rozwoju gospodarczego;

8. apeluje do Komisji i Rady, by wspólnie z ECOWAS podjęły działania ułatwiające dialog pokojowy w regionie;

9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Unii Afrykańskiej i ECOWAS.